

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของการเตรียมย้ายออกจากหอผู้ป่วยระยะวิกฤตต่อความวิตกกังวลของผู้ป่วยหลังผ่าตัดหัวใจแบบเปิด โดยใช้ทฤษฎีการปรับตัวของ Leventhal and Johnson เป็นกรอบในการศึกษาวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้เป็นผู้ป่วยหลังผ่าตัดหัวใจแบบเปิดที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยระยะวิกฤต โรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 30 ราย กำหนดให้ตัวอย่าง 15 รายแรกเป็นกลุ่มควบคุมได้รับการเตรียมย้ายตามปกติ และตัวอย่าง 15 รายหลังเป็นกลุ่มทดลองได้รับการเตรียมย้ายตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยกิจกรรม ได้แก่ 1) การให้ข้อมูลก่อนย้าย 2) การเตรียมความพร้อมด้านจิตใจของผู้ป่วย 3) การให้ญาติมีส่วนร่วมในการเตรียมย้าย 4) การติดตามเยี่ยมผู้ป่วยหลังย้าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และแบบประเมินความวิตกกังวลในขณะเผชิญ (The State Anxiety Inventory; Form X-I) ของ Spielberger และคณะ (1967) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดย นิตยา คชภักดี, สายฤดี วรกิจโกศาทร และมาลี นิสสัยสุข มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.91 (Cronbach's Alpha Coefficient) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในช่วงเดือนสิงหาคม 2549-พฤษภาคม 2550 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้รับการประเมินความวิตกกังวลก่อนการทดลองและหลังการทดลองซึ่งประเมินภายใน 8 ชั่วโมงหลังผู้ป่วยย้ายออกจากหอผู้ป่วยระยะวิกฤต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลหลังการเตรียมย้าย ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบที (Independent t-test) ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

ผู้ป่วยหลังผ่าตัดหัวใจแบบเปิดที่ได้รับการเตรียมย้ายออกจากหอผู้ป่วยระยะวิกฤตตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลหลังการเตรียมย้ายน้อยกว่าผู้ป่วยที่ได้รับการเตรียมย้ายตามปกติ ($P < .015$)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการเตรียมย้ายออกจากหอผู้ป่วยระยะวิกฤตตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยหลังผ่าตัดหัวใจแบบเปิดได้ พยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยระยะวิกฤตจึงควรนำการเตรียมย้ายนี้ไปใช้สำหรับเตรียมย้ายผู้ป่วยหลังผ่าตัดหัวใจแบบเปิดออกจากหอผู้ป่วยระยะวิกฤตทุกราย เพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกมั่นคงปลอดภัย มีความมั่นใจในการปฏิบัติตัวหลังย้ายออก เป็นผลให้ความวิตกกังวลของผู้ป่วยลดลง

The purpose of this quasi-experimental research was to study the effect of transferal preparation from an intensive-care unit on anxiety of patients with post-opened heart surgery. The framework of this study was based on a self-regulation theory of Leventhal and Johnson (1983).

The sample consisted of 30 patients with post-opened heart surgery who were admitted into an intensive-care unit of Srinagarind Hospital, the Faculty of Medicine, Khon Kaen University. The sample was equally divided into two groups: the experimental and control groups. The subjects in the experimental group received transferal preparation developed by the researcher and those in the control group received the hospital's routine of transferal preparation. The developed transferal preparation consisted of providing information to the patients before transferring them, providing patients psychological preparation, involving patients' family members in transferal preparation, and monitoring the patients after being transferred. This transferal preparation was determined for its content validity through five experts.

The instruments used in this study consisted of a demographic data form and the State Anxiety Inventory Form X-1 developed by Spielberger et al. (1967) and translated to Thai version by Nittaya Kotchapakdee, Sailudee Worakitpokatorn, and Malee Nissaisuk. A reliability of the latter instrument equaled 0.91 (Cronbach' Alpha Coefficient). The data were obtained from August 2006 to May 2007. Subjects both in the experimental and control groups were tested for their anxiety before and after the experiment. The data were analyzed using the SPSS program for Windows. The difference of mean scores on anxiety after the subjects were transferred from an intensive-care unit between the experimental and control groups was analyzed through use of the independent t-test. The results of this study are as follows:

The patients who received transferal preparation developed by the researcher had a mean score on anxiety lower than those who received the hospital's routine of transferal preparation, with a statistically significant level at $P < 0.015$.

In conclusion, the transferal preparation developed by the researcher can decrease anxiety of patients with post-opened heart surgery. Nurses who work in an intensive-care unit should use this preparation with all patients during the stages of post-opened heart surgery to help them to be secure and confident in performing their self-care practices after being transferred from the unit which, in turn, decreases their anxiety.